

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Intentio vt in omni re, verbo, & opere discutienda sit, tempus quoduis
quam fructuosè expendendum: inclinationes propriæ vt interrogandæ sint,
quid item cor liberum efficiat. Cap. XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

quando effectus qui ex donis eius procedunt, tibi imputari cupis. Mirum est aliquem posse indignationem habere vel displicentiam contra suum proximū propterea quod nesciat cantare, vel predicare, vel non habeat vocem bonam, nec memoriam, nec eloquentiam, ceterave dona Dei gratis data, cum huiusmodi nemo habere possit, nisi cui donata fuerint. Idcirco nequaquam est homini imputandū, si hoc dono alterove non gaudeat. Quomodo enim haberet, quod nō accepit? Non est igitur spernendus, qui hoc illudve Dei donū ideo non habet quia nō accepit. Siquidē & qui accepit propterea certus nō est esse se meliorē. Sūt enim dona hæc gratis data, quæ dantur bonis & malis. Ceterum in eo cui non dedit, laudanda est diuina prouidentia, quia subtraxit illi occasionem superbiendi, & donat occasionem humiliandi: quia etsi habuerit, propterea non esset (ut dixi) melior coram Deo, licet fortasse coram hominibus sic appareret laudabilior & dignior. Sed aduertendum est illud Saluatoris testimonium. *Quod* Luc 16. *alium est hominibus, abominabile est apud Deum.* Debent ergo propterea hoc vniciquē esse dona huiusmodi occasio humiliationis, non superbiæ, ut timeat ne propterea fiat abominabilis Deo, quia placet hominibus. Apostolus quoque dicit: *Si hominibus placere, Christus seruus non essem;* quod tamen sanum requirit intellectum. Compatiendum igitur est defectuosis, tentatis & oneratis, tanquam à mundo despectis, & Deo electis & delictis: quia *Deus elegit abiecta huius mundi, ut confundat fortia.* Tu verò cū talia scias & sentias, num propterea es melior aut beator? Haudquaquam, sed plagis vapulabis multis. Multi hæc melius sciuerunt quam tu, & non iuxta scientiam agentes perierunt. Sic potest contingere & tibi. Quam leuis est tentatio, quæ hæc & meliora facit obliuisci. Magna tibi incumbit necessitas, pauidum scilicet esse, & te semper suspectum habere de superbiā, ne omnia tua exercitia non sint fortasse accepta coram Deo. Propterea maxime cauendum est, ne alicui fratri indigneris, neve despicias quenquam propter defectum aliquem, neque aliquid de te sentias: sed omnia tua in comparatione aliorum vilipendas, ipsorumque defectus extenues & excuses: eorum vero bona ante oculos tuos ponas, teque continue pro tua negligentia reprehendas. Omni hora in spiritualibus proficis vel deficis, quia stare non potes in eodem semper gradu. Stare enim & non proficere, est deficere. Ignoras qualis eras futurus sis, aut quando te tentatio apprehendet. Si fratrem despexeris, vel iudicaueris in aliquo defectu, in eundem, vel eo grauiorem indubie scias te Domino permittente casurum.

Luc 16.

Gala. 1.

1 Cor. 1.

Luca 12.

Propria bona vilipendenda sunt proximorū vero laudanda.

Intentio ut in omni re, verbo, & opere discutienda sit: tempus quod uis quam fructuose expendendum: inclinationes propriæ ut interrogandæ sint: quid item cor liberum efficiat.

CAPVT XXVII.

DVolunt tibi valde necessaria & utilissima ad tui cognitionem & mortificationem. Primum, ut in omnibus, & ante omnia quæ loqui, cogitare, facere, aut dimittere vis, semper interroges teipsum, quare scilicet hoc vel illud, quid te moueat, cuiusmodi sit intentio tua. Et si tunc inuenis quid incongruū

Mortificatio propriæ uis necessaria.

RR

in cor-

Intentio discutienda quomodo.

in corde tuo, necesse erit vel intentionem mutare, vel opus intermittere. Potè in exequèdo semper eligendū est quod est melius & securius: quia alter nō diligeres tuum profectum, sed tibi ipsi mentireris te velle emendare defectos tuos, quos vbi cognoueris, si nō corrigeres, sed dissimularos. Itaq; in omnibus que facis semper habeas, vt dici solet) bonū quare, hoc est, vt discussa intentione tua, ratione inuenias sincerā ac rectā, quare id velis aut optes. Per hoc, quare, nō minus milles quidē tua vitia deprehendunt: quia existimantes omnia esse honesta, vbi ad discussionem ventū est, qua seipos interrogauerunt, quare id velint facere, semper aliquid obstrusum inuenerunt, quod sincerum non erat, vnde potissimum mouebantur. Hoc autem comperto, sibi, vt erat respondendum, ipsi dixerunt Si te aliud quam hoc non mouerit, quiesce, & quod volebas intermitte. Hoc modo tu antequam in opus prodeas, animi tui intentionem, debes discutere. Maximus enim in hoc exercitio profectus versatur, si quis illud in vium duxerit. Alterum est vt tempus à Deo collatum, quam potes vtilissimè expendas. Nunquam autem expendes fructuosius, quam vt iuxta Dei beneplacitum ad eiusdem gloriam & honorem illud expendas. Nam cum de omni tempore nihil habeamus nisi præsens, nunc, quomodo illud vtiliter ac sanctè expendamus quomodo illo nunc feliciter vtamur, nobis est prouidendum. Tertium quoque necessarium occurrit non taxendum vt desideria, propriasque inclinationes at corruptiones tuas semper persequaris, voluntatem tuam, quæ tibi propria est (hoc est, qua te ipsum quæris) sub pedibus conculces, & radicitus extirpa vt non quod libentius faceres, sed id quod rationabilius, quod melius quod denique ad Dei beneplacitū est vicinius, & quod Dei seruit honoris copiosius faciendo proferas. Necessarium tibi est cuncta tua opera cogitationes intentionesque discutere, & ex qua orientur radice inuestigare. Semper enim cor necesse est, vt habeas liberum, purum, eleuatumque ad Deum, & nihilo secius per humilitatem per cordialem quoque propriæ vilitatis detestationem depressum, alioquin haudquaquam proficies. Neque enim aliam ob rem tibi creatura nocet, aut nocere potius creditur: nisi quia tu tibi ipsi nocet, id est, quia tu per affectiones creaturis in hæres, & in eis quiescis. Abstrahere igitur totus ab illis, & iungere Deo & non tibi nocebunt. Peccatum enim non in creatura est, sed in corde tuo generatur. Quapropter si delectationes, si vitia, si denique passionis vincere desideras, ab omni re mundi, cor tuum studeas facere alienum, & ab omni affectione seruare liberum, vt nihil in te sustineas, quod aut medium, aut impedimentum inter te & Deum ponat. Si non potes omni hora, saltem quinquies, vel ad minus ter in die te cura ad iudicium vocare, & cōscientiam tuam discutere quid feceris, quid omiseris, quomodo cecideris vel succubueris, & per quem modum te, qua ve occasione tentatio intrauerit, superaueritque. Deinde supplex à Deo veniam pete, propone firmiter cauere à peccato, & à peccati occasione, Quod vt possis, Deum inuoca.

Tempus vtiliter expendendum.

Cor liberum quid efficiat.

Creatura quando non noceat homini.

Conscientia quomodo & quoties discutienda.

(.)